

NGỌN GIÓ XA XƯA

*Em đi hồng gác thuyền duyên
Chân mây mù mịt buồn nghiêng cuối trời
Tưởng hư mà thực rụng rời
Ngồi nghe xơ xác toi bời vầy quanh*

*Xót xa níu kéo đoạn đành
Biệt ly chung hững đầu gành thở than
Cuộc tình bỗng chợt lang thang
Như sương vỡ khói tang hoang giữa chiều*

*Chiều nay chiều cũng tiêu điều
Mưa sa lệ nhỏ tụy tiêu trần ai
Người đi lướt bóng heo may
Người về xuân thoảng hương đài còn đây*

*Trăng khuya mất ngủ trăng gầy
Niềm thương nỗi nhớ biển đầy vẫn chưa
Chim bay phía núi chiều mưa
Sầu vương ngọn gió xa xưa gọi về*

Nam Thảo